

Selles osas märgib hageja, et komisjon on rikkunud EÜ artikli 87 lõike 3 punkte a ja c ning artiklit 88, määrust (EÜ) nr 659/1999⁽²⁾ ja piirkondliku riigiabi andmise juhendit⁽³⁾.

Lõpuks väidab hageja, et on tehtud ilmselge hindamisviga ning kostja on ületanud oma kaalutusõiguse piire.

⁽¹⁾ EÜT 1998, C 107, lk 7.

⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1—9; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

⁽³⁾ EÜT 1998, C 74, lk 9; ELT eriväljaanne 08/01, lk 226; muudetud EÜT 2000, C 258, lk 5; ELT eriväljaanne 08/01, lk 377.

26. juunil 2006 esitatud hagi — Charlott versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Charlot (kujutismärk “Charlott France Entre Luxe et Tradition”)

(Kohtuasi T-169/06)

(2006/C 212/56)

Hagiavaldus esitati prantsuse keeles

Pooled

Hageja: Charlott SARL (Chaponost, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat L. Conrad)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdi-sainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Charlot — Confecções para Homens, Artigos de Lã e Outros SA (Lissabon, Portugal)

Hageja nõuded

- tühistada ühtlustamisemeti teise apellatsioonikoja 24. aprilli 2006. aasta otsus (asi R 223/2005-2);
- tuvastada ja otsustada, et Charlot — Confecções para Homens, Artigos de Lã e Outros SA ei ole täitnud määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 43 lõike 2 kohustusi;
- kohustada ühtlustamisemetit registreerima Charlott SARL-i taotletud kaubamärki;
- mõista kõik käesoleva kohtuastme kohtukulud, eelkõige 2. mai 1991. aasta seisuga käesoleva kohtu kodukorra artikli 91 punkti b alusel välja mõistetavad kohtukulud välja ühtlustamisemetil või kõigilt kohtuvaidluse kaotanud pool-telt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Charlott SARL

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk “Charlott France Entre Luxe et Tradition” kaupadele klassis 25 — taotlus nr 1 853 274

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Charlot — Confecções para Homens, Artigos de Lã e Outros SA

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: siseriiklik kujutismärk “Charlot” kaupadele klassis 25

Vastulausete osakonna otsus: vastulause rahuldamata jätmine

Apellatsioonikoja otsus: vastulausete osakonna otsuse tühistamine

Õiguslikud alused: määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 43 lõike 2 ja määruse (EÜ) nr 2868/95 artikli 22 lõike 2 rikkumine niivõrd, kui võrd vastulause esitaja ei ole hageja arvates tõendanud, et tema kaubamärki on tegelikult kasutatud viie viimase aasta jooksul, ega ole esitanud viiteid selle kaubamärgi kasutamise ulatuse kohta.

29. juunil 2006 esitatud hagi — Alrosa versus komisjon

(Kohtuasi T-170/06)

(2006/C 212/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Alrosa Company Ltd. (Mirnõi, Venemaa) (esindajad: solici-tor R. Subiotta, solici-tor S. Mobley ja solici-tor K. Jones)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada kogu otsus;
- mõista Alrosa õigusabi- ja muud selle asjaga seotud kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja on vaidlustanud komisjoni 22. veebruari 2006. aasta otsuse, milles komisjon muutis De Beersile siduvaks tema võetud kohustuse loobuda ajavahemikul 2006–2008 järkjärgult ja 1. jaanuarist 2009 täielikult lõpetada töötlemata teemantide ostmine hagejalt otse või kolmandate isikute kaudu.

Hagi toetuseks tugineb hageja esiteks ärakuulamisõiguse rikkumisele otsuse tegemise menetluses. Hageja väitel pidi komisjon selgitama, millistele kolmandate isikute märkustele ja millistele komisjoni analüüsi osadele tuginedes otsustas ta De Beersi ja hageja ühiselt pakutud kohustused tagasi lükata ja kehtestada viimased De Beersi pakutud kohustused.

Teiseks tugineb hageja määruse 1/2003 artikli 9 rikkumisele, kuna siduvaks muudetud kohustused pakkus välja ainult De Beers, mitte aga asjaomased ettevõtjad ehk De Beers ja hageja. Hageja lisab, et vaidlustatud otsust ei ole vastu võetud konkreetseks ajavahemikuks.

Viimasena märgib hageja, et otsuses sisalduv täielik ja võimalik, et ka määramata ajaks De Beersile kehtestatud keeld osta hagejalt otse või kolmandate isikute kaudu töötlemata teemante on vastuolus EÜ artikliga 82 ja määruse 1/2003 artikliga 9, aga ka lepinguvabaduse ja proportsionaalse aluspõhimõtetega.

22. juunil 2006 esitatud hagi — Laytoncrest Limited versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Erico (TRENTON)

(Kohtuasi T-171/06)

(2006/C 212/58)

Hagiavaldus esitati kreeka keeles.

Pooled

Hageja: Laytoncrest Limited (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat N. K. Dontas)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdissainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Erico International Corporation (esindaja: Gille Hrabal Struck Neidlein Prop Roos, Düsseldorf, Saksamaa)

Hageja nõuded

- tühistada teise apellatsioonikoja 26. aprilli 2006. aasta otsus asjas R-406/2004-2;
- saata asi sisuliseks arutamiseks Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikodadele;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja Erico International Corporation'ilt juhul, kui ta menetlusse astub.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Laytoncrest

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk TRENTON kaupadele klassides 7, 9 ja 11 — taotlus nr 2 298 438

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Erico International Corporation

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärk LENTON kaupadele klassides 6 ja 7

Vastulause osakonna otsus: jätta vastulause rahuldamata. Mõista kohtukulud välja vastulause esitajalt.

Apellatsioonikoja otsus: lõpetada apellatsiooni- ja vastulausemenetlus hageja poolt asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluse vaikumisi tagasivõtmise tõttu.

Õiguslikud alused: Nõukogu määruse nr 40/94 artikli 44 ja artikli 61 lõike 1 ning komisjoni rakendusmääruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 rikkumine. Hageja väidab, et vaidlustatavas otsuses tõlgendati alusetult asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluse tagasivõtmisena asjaolu, et ta ei osalenud vastulause- ja apellatsioonimenetluses, märkides, et apellatsioonikoda oleks pidanud jätkama menetlust ja tegema sisulise otsuse, hoolimata sellest, et hageja ei esitanud märkusi.

Kaitseõiguse tagamise üldise õiguspõhimõtte ja õiguse olla ära kuulatud vastavalt määruse nr 40/94 artiklile 73 ja rakendusmääruse nr 2868/95 eeskirjale 54, mille kohaselt apellatsioonikoda oleks pidanud andma hagejale võimaluse avaldada oma seisukoht enne, kui tema kahjuks otsus tehti, rikkumine.

Määruse nr 40/79 artikli 74 lõike 1 rikkumine. Hageja väidab, et apellatsioonikoda ületas oma pädevust ja kuritarvitas oma volitusi järeldades, et hageja oli vaikumisi kogu registreerimise taotluse tagasi võtnud.